

UN ANY DE CATALÀ AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Joan Lluís Pérez Francesch*

Resum

L'actual XV legislatura ha començat amb la incorporació de l'ús de la llengua catalana i d'altres llengües oficials diferents del castellà al Congrés dels Diputats. El debat previ a la reforma del Reglament es va poder fer també en aquestes llengües gràcies a la interpretació favorable de la presidenta de la cambra, que va exercir la funció de suplència del Reglament. Vist amb la perspectiva de més d'un any de funcionament d'aquesta reforma entenem que el resultat és positiu però s'ha d'acabar d'implementar en alguns aspectes, com ara poder presentar documents només en català o en les altres llengües oficials diferents del castellà. De moment, els diputats han de presentar els escrits en totes dues llengües. La previsió és que abans d'acabar l'any 2024 els diputats han de poder presentar escrits al Congrés únicament en català. En tot cas, en aquest treball es fa notar que l'ús del català al Congrés dels Diputats és més ampli que al Senat, amb la incoherència que això comporta si entenem que aquesta darrera cambra és definida com de representació territorial. També es compara amb el Parlament Europeu, on de moment el català no té caràcter oficial, tot i les pressions des del Govern espanyol, instigat pels partits catalans ERC i Junts. Aquest treball parteix de la constatació de l'absència d'una política lingüística plurilingüe a l'Estat espanyol, la qual s'expressa en les regulacions únicament deutores de l'aritmètica parlamentària, sense cap model estructural.

Paraules clau: llengua oficial; plurilingüisme; reforma del Reglament del Congrés; model lingüístic.

A YEAR OF CATALAN IN THE SPANISH CONGRESS OF DEPUTIES

Abstract

The current Spanish XV Legislature began with the introduction of the use of Catalan and other official languages in addition to Spanish in the Congress of Deputies. Debates prior to the reform of the Standing Orders could also be held in these languages, thanks to the favourable interpretation by the president of the house, who exercised her authority to substitute the Standing Orders. Seen from the perspective of more than a year of operation of this change, we understand that the result is positive but it is yet to be implemented in some aspects, such as being able to submit documents only in Catalan or in the other official languages different from Spanish. For now, deputies must submit documents in both languages. It is foreseen that before the end of 2024, deputies will be able to submit papers to Congress only in Catalan. In any case, this work notes that the use of Catalan in the Congress of Deputies is wider than in the Senate, with the inconsistency that this entails if we take into account that the latter house is defined as representing the territory. A comparison is also carried out with the European Parliament, where Catalan currently does not have official status, despite pressure from the Spanish Government, instigated by the Catalan political parties Esquerra Republicana and Junts per Catalunya. This work is based on the observation of the absence of a multilingual language policy in the Spanish State, which is instead expressed as regulations that are solely dependent on parliamentary arithmetic, without any structural model.

Keywords: official language; multilingualism; reform of the Standing Orders of the Congress; linguistic model.

* Joan Lluís Pérez Francesch, catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona. joanlluis.perez.francesch@uab.cat.

Citació recomanada: Pérez Francesch, Joan Lluís. (2025). Un any de català al Congrés dels Diputats. *Revista de Llengua i Dret, Journal of Language and Law*, 83, 295-303. <https://doi.org/10.58992/rld.i83.2025.4383>

Sumari

- 1 El context previ: la funció de suplència del Reglament per part de la presidenta de la cambra
- 2 La reforma del Reglament
- 3 La situació anterior
- 4 La comparació amb el Senat
- 5 El castellà com a llengua comuna?
- 6 Problemes d'implementació
- 7 Els deures pendents a Europa
- 8 Conclusió
- 9 Referències

1 El context previ: la funció de suplència del Reglament per part de la presidenta de la cambra

Tot just començar la legislatura actual, el 13 de setembre de 2023 la presidenta del Congrés de Diputats –en aplicació de l'article 32.2 del Reglament del Congrés dels Diputats– va permetre, amb l'aquiescència de la Mesa, que els portaveus parlamentaris s'adrecessin a la cambra en les llengües oficials diferents del castellà. Això va ser abans que s'aprovés la modificació del Reglament, en fer ús la presidència de les potestats de direcció que li atorga l'esmentat Reglament.

Per tant, la introducció de les llengües oficials diferents del castellà es va fer abans del debat que va portar a l'aprovació de la reforma del Reglament. Malgrat les crítiques dels grups Popular al Congrés i Vox, podem considerar, com ha analitzat Ramírez Nardiz (2023), que es tracta d'una actuació correcta segons el que estableix el mateix Reglament del Congrés en recollir les funcions interpretatives i de suplència del Reglament per part de la presidència amb l'acord de la Mesa.¹

Ni la Constitució ni el Reglament del Congrés dels Diputats, abans de la darrera modificació, feien esment del règim d'usos lingüístics en els treballs d'aquest òrgan. Això no obstant, el Reglament del Congrés indica a l'article 32.1 que és el president o la presidenta qui dirigeix els debats, i a l'article 32.2 que li correspon la interpretació del Reglament en els casos de dubte i que pot arribar a *suplir-lo* en els d'omissió, sempre amb el parer favorable de la Mesa i de la Junta de Portaveus quan dicti una resolució de caràcter general en exercici d'aquesta capacitat supletòria. Tot i això, la [Sentència del Tribunal Constitucional 119/1990](#), al fonament jurídic cinquè, va indicar que aquesta capacitat de suplir el Reglament en cas d'omissió no pot arribar al punt de desenvolupar el Reglament ni d'especificar-ne les prescripcions. L'abast de la competència és només “cuando se la utilice para suplir omisiones del Reglamento o para interpretarlo”, i aleshores genera normes constitucionalment vàlides.

La presidenta del Congrés va manifestar el dia de la seva elecció la voluntat d'autoritzar l'ús de les llengües oficials diferents del castellà, la qual cosa es va materialitzar, seguint el procediment indicat d'obtenir prèviament el parer favorable de la Mesa ([BOCG, sèrie D, núm. 9, 14.09.2023](#)), mitjançant l'acord de 13 de setembre. Així, els diputats i diputades van poder emprar les llengües oficials diferents del castellà en el Ple del 19 de setembre de 2023, en el qual es va tractar la modificació del Reglament a fi de permetre l'ús d'aquestes llengües.

2 La reforma del Reglament

Els grups parlamentaris Socialista, Plurinacional Sumar, Republicà, Euskal Herria Bildu, Basc (EAJ-PNB) i Mixt van presentar una proposició de modificació del Reglament del Congrés dels Diputats ([BOCG, sèrie B, núm. 17-1, 14.09.2023](#)) sobre l'ús de les llengües que tinguessin caràcter oficial en alguna comunitat autònoma, la qual va ser presa en consideració pel Ple del Congrés dimarts 19 de setembre, tramitada en lectura única i aprovada dijous 21 de setembre de 2023, per una majoria de 180 vots a favor i 170 en contra.

En l'exposició de motius de la proposició de reforma s'indica que es proposa l'objectiu de fomentar la pluralitat lingüística, reconeguda i emparada a la Constitució, mitjançant la incorporació a l'activitat ordinària del Congrés de les llengües oficials en les comunitats autònomes. Mitjançant un article únic, es proposa modificar els articles 6, 60, 70, 92, 96 i 97 del Reglament del Congrés i afegir-hi una disposició transitòria, una d'addicional i una de final.

1 Vegeu les cròniques d'Hinojosa, Silvia, i Del Riego, Carmen. (2023, 13 de setembre). [Las lenguas cooficiales podrán hablarse en el Congreso desde el próximo martes](#). *La Vanguardia*, i Hermida, Xosé. (2023, 19 de setembre). [El Congreso da un paso histórico al acoger el uso de las lenguas cooficiales](#). *El País*.

S'afegeix un tercer apartat a l'article 6 per tal d'incorporar el dret dels diputats d'usar qualsevol de les llengües que tenen caràcter d'oficial en alguna comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i el corresponent Estatut d'autonomia en tots els àmbits de l'activitat parlamentària, incloses les intervencions orals i la presentació d'escrits. Aquesta novetat és l'eix de la reforma. Les llengües afectades són el català (Catalunya, art. 6.2 EAC, i Illes Balears, art. 4.1 EAIB), el valencià (Comunitat Valenciana, art. 6.2 EACV), l'occità/aranès (Catalunya, art. 6.5 EAC), el basc (País Basc, art. 6.1 EAPV, i Navarra, art. 9.2 EAN) i el gallec (Galícia, art. 5.2 EAG).

Es modifica l'article 60.1 dedicat als mitjans materials i personals de la Cambra, i s'hi afegeix la necessitat de disposar al Congrés de serveis de traducció i interpretació en totes les llengües oficials de les diferents comunitats autònomes. Igualment, es reforma l'article 70.2 i s'hi incorpora la referència al fet que els oradors poden pronunciar els seus discursos en qualsevol de les llengües oficials. El nou article 92.1 permet que es puguin presentar escrits davant el Registre del Congrés en qualsevol de les llengües oficials, acompanyats d'una traducció al castellà, en el cas de no haver estat presentats en aquesta llengua.

L'article 96 indica que el Diari de Sessions del Congrés ha de deixar constància dels incidents produïts, de totes les intervencions i acords parlamentaris "tanto en la lengua en que se hubiesen pronunciado, como en castellano", tant en les sessions del Ple, com de la Diputació Permanent i de les comissions, sempre que no tinguin caràcter secret. Si tenen caràcter secret se n'ha d'estendre acta taquigràfica, tant en la llengua en què es pronunciï com en castellà, la qual ha de custodiar la presidència. Es modifica també l'article 97.1 per tal d'establir que totes les iniciatives s'han de publicar en castellà i en la llengua oficial corresponent.

La disposició transitòria fa referència als procediments i mitjans "para llevar a cabo la aplicación práctica de esta reforma reglamentaria", i indica que ha de ser la Mesa, un cop escoltada la Junta de Portaveus, la que els estableixi, i preveu un període de transició de no més de sis mesos. La disposició addicional preveu la revisió del Reglament per "adecuarlo al lenguaje inclusivo de género" en el termini més breu possible. La disposició final marca com a dia d'entrada en vigor de la reforma el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Corts Generals.

Els impulsors de la proposta de reforma en van sol·licitar la tramitació directa i en lectura única, conforme a l'article 150 del Reglament. Dimarts 19 de setembre,² en el context de la polèmica per l'ús de les llengües oficials diferents del castellà abans de ser aprovada la reforma del Reglament, el Ple es va pronunciar sobre la presa en consideració de la iniciativa de modificació i sobre l'oportunitat de la seva tramitació en lectura única. Va ser aprovada la presa en consideració per 176 vots a favor, 169 en contra i dues abstencions. El 21 de setembre de 2023, com hem dit més amunt, la proposició de reforma va ser aprovada per 180 vots a favor i 170 en contra, de manera que va obtenir la majoria absoluta que exigeix la disposició final segona del Reglament³ i la Constitució espanyola (art. 72.1).

El text aprovat incorpora una nova disposició addicional, la segona, a partir d'una esmena del Grup Basc, que va ser aprovada per 178 vots a favor, 33 en contra i 139 abstencions en una tensa sessió parlamentària, que estableix el següent:

En el plazo más breve posible, la Mesa tomará los acuerdos necesarios para que las iniciativas legislativas, una vez aprobadas definitivamente por la Cámara, sean publicadas en la correspondiente publicación oficial del Congreso de los Diputados, con carácter de versión auténtica, en las lenguas

2 Recordem la "performance": Esteban, Paloma. (2023, 19 de setembre). [Vox abandona el Congreso de los Diputados y deja los pinganillos en el escaño de Sánchez](#). *El Periódico*.

3 Vegeu la nota de premsa del Congrés de Diputats (2023, 21 de setembre): [Aprobada la modificación del Reglamento del Congreso sobre el uso de las "lenguas que tengan carácter de oficial en alguna comunidad autónoma"](#).

que tengan carácter oficial en alguna comunidad autónoma, de acuerdo con la Constitución y el correspondiente Estatuto de Autonomía.

En el mateix Ple es va rebutjar l'esmena a la totalitat de text alternatiu presentada pel grup Vox i també es van rebutjar les esmenes a l'articulat del grup Popular de supressió de l'article únic i de les disposicions transitòria i addicional.

La reforma del Reglament es va publicar al BOE i va entrar en vigor en publicar-se al BOCG, el 25 de setembre ([BOE, núm. 229, sec. 1, 25.09.2023, p. 129372-129374](#)).

3 La situació anterior

Fins aleshores, al Congrés dels Diputats només es permetia dir petites frases o fer citacions en les llengües oficials diferents del castellà, i per tant es negava als diputats el dret a expressar-s'hi durant la resta del seu discurs. La Resolució de la presidència de la cambra, de 8 de febrer de 2005, en va autoritzar l'ús sempre que immediatament se'n fes una traducció al castellà, tant verbal com escrita, per ser recollida al Diari de Sessions. Fins i tot s'arribava a retirar la paraula al diputat o diputada que insistia a usar una llengua que no fos el castellà tot i la negativa de la presidència del Congrés. Aquesta situació havia arribat a provocar tensions entre qui estava en ús de la paraula i la presidència de la cambra.⁴ A més, cal recordar que la reforma del Reglament va estar aturada durant molts anys per la dificultat d'introduir en el treball ordinari de la cambra l'ús de les llengües oficials diferents del castellà.

El 21 de juny de 2022, el Congrés dels Diputats va debatre una Proposició de Llei registrada per ERC, Junts, el PDeCAT, la CUP, el PNB, Compromís i el BNG per modificar el Reglament del Congrés i permetre l'ús de les altres llengües oficials de les comunitats autònomes a la cambra. La iniciativa no va prosperar aleshores i, durant la sessió plenària, fins a tres diputats independentistes van ser silenciats per qui tenia la presidència del Congrés en el moment del debat, el vicepresident primer Alfonso Rodríguez Gómez de Celis (PSOE). També van patir aquests talls la diputada Montse Bassa (ERC) i el diputat Albert Botran (CUP), als quals se'ls va retirar la paraula. Més endavant, es va repetir el mateix amb Néstor Rego, del BNG. Per la seva banda, els diputats Ferran Bel (PDeCAT) i Joan Baldoví (Compromís) van fer el discurs en català i castellà, traduint simultàniament el que deien en català, de manera que van poden acabar la seva intervenció.

4 La comparació amb el Senat

Pel que fa al Ple del Senat, la introducció d'un cert pluralisme lingüístic es va produir el 2010, mitjançant la incorporació de la disposició addicional cinquena al seu Reglament, que diu:

El Senado, como cámara territorial, ampara el normal uso oral y escrito de cualquiera de las lenguas que tengan el carácter de oficiales en alguna comunidad autónoma en las siguientes actividades de la Cámara:

En la primera intervención del presidente del Senado ante el Pleno de la Cámara.

En las intervenciones que se produzcan en las sesiones de la Comisión General de las comunidades autónomas.

En las intervenciones que se celebren en el Pleno con ocasión del debate de mociones.

4 Una ressenya de diversos moments sonats en què es va impedir el català al Congrés a: Ruiz, Pedro. (2023, 18 de setembre). [Expulsions, talls i cops a l'escó: els moments més sonats en què es va impedir el català al Congrés](#). *ElNacional.cat*.

En la publicación de iniciativas cuando sean presentadas, además de en castellano, en cualquier otra de las citadas lenguas oficiales.

En la presentación de escritos en el Registro de la Cámara por parte de los senadores.

En los escritos que los ciudadanos y las instituciones dirijan al Senado.

Anteriorment, el 2005 (Pérez Francesch, 2006; Agulló Mateu, 2007) ja es va introduir al Reglament del Senat el possible ús de llengües oficials diferents del castellà, només en el marc de la Comissió General de les Comunitats Autònomes (la composició i funcions específiques de la qual es regulen als articles 55 a 56 ter del Reglament). El 18 de gener de 2011 es va poder parlar en català per primera vegada en un ple del Senat,⁵ tot i que només durant el debat de mocions i mocions conseqüència d'interpel·lació i mai en el control al govern ni en el debat d'iniciatives legislatives.

En definitiva, des de 2011 es pot fer ús de les llengües oficials diferents del castellà en els casos següents: en la primera intervenció del president del Senat davant el ple de la cambra (des de la reforma de 2005), en les sessions de la Comissió General de les Comunitats Autònomes (art. 20, apt. 3), en les intervencions que tinguin lloc en el ple en ocasió del debat de mocions (art. 84, apt. 5), en la publicació d'iniciatives quan siguin presentades en castellà i en qualsevol altra de les esmentades llengües oficials (art. 191.2), en la presentació d'escrits en el registre de la cambra per part dels senadors (disposició addicional cinquena), i en els escrits que els ciutadans i les institucions adrecin al Senat (disposició addicional cinquena).

La cambra alta, definida constitucionalment com a cambra de representació territorial (art. 69.1 CE), admet avui un ús més limitat de les llengües oficials diferents del castellà que no pas el Congrés. De cop i volta l'ús del català al Congrés dels Diputats és més ampli que no pas al Senat.⁶ D'aquesta manera, observem la manca d'un criteri constitucionalment estable sobre els usos lingüístics a les cambres, una volatilitat que depèn dels resultats electorals i de la correlació de forces polítiques en cada moment, amb l'amenaça de PP i Vox de desfer tots els avenços que es facin pel que fa a pluralisme lingüístic.

5 El castellà com a llengua comuna?

La tesi del castellà com a "llengua comuna" (Moreno Cabrera, 2014, 2021) cedeix o s'esvaeix gradualment per les circumstàncies polítiques indicades. Juntament amb aquesta perspectiva hem de tenir en compte la nul·la política plurilingüística portada a terme per l'Estat. Com ha dit Marçet (2013, p. 73):

La inexistència d'una política lingüística decidida de l'Estat constitueix una anomalia política i també jurídica d'acord amb les previsions constitucionals i estatutàries, i contrasta amb realitats estatals similars, com s'ha posat de manifest, malgrat l'esforç teòric per assimilar la nostra estructura estatal a models de caràcter federal, on la realitat de pluralitat lingüística és viscuda amb més normalitat i està present en els seus diversos àmbits polítics, administratius, culturals i ciutadans.

La reforma del Reglament de 2023 que aquí comentem intenta trencar aquesta dinàmica, per la pressió dels grups promotors. Es fa palès que la nova situació no es dona pas pel propi capteniment dels grups polítics majoritaris, sinó per la pressió dels grups nacionalistes i independentistes, i com a "moneda de canvi" de

5 Vegeu la crònica d'aquesta sessió (2011, 18 de gener): [El Senat celebra el primer ple en què es podran usar totes les llengües cooficials](#), publicada a *El Punt Avui*.

6 Vegeu, Queralt, Joan. (2024, 30 de setembre). Llengües oficials i Senat. *La Vanguardia*, en què s'exposa la idea de la llengua comuna com a vertebradora d'Espanya, i qualsevol canvi és vist com una "cessió" disgregadora, pel PP. Vegeu també Zamorano, Andrea. (2023, 20 d'octubre). [Per què el català es pot parlar sense límits al Congrés i no al Senat?](#) *Diari Ara*, en què es destaca el fre de la majoria absoluta del PP i en altres moments la manca d'interès del PSOE.

negociacions polítiques, en aquest cas de la investidura de Pedro Sánchez. Per conveniència, però no per convicció.

La implementació no serà fàcil, com veurem, i caldrà anar superant dificultats i entrebancs. Ara els parlamentaris disposen d'auriculars per escoltar la traducció de les intervencions, la qual cosa suposa un canvi radical i de difícil acceptació per algunes forces polítiques i algunes concepcions ideològiques sobre la idea d'Espanya. I també podem dir que es posa fi a un greuge per a les llengües oficials diferents del castellà, que han estat sistemàticament ignorades. En els darrers anys i legislatures, els diputats catalans –en particular, els que formaven part de partits sobiranistes–⁷ han hagut de veure com se'ls retirava la paraula per intentar parlar en la seva llengua o, fins i tot, se'ls expulsava de l'hemicicle.

Ara podem afirmar que l'ús de les llengües oficials diferents del castellà es produeix amb normalitat i, a diferència dels primers moments,⁸ sense conflicte aparent. Els diputats del PP i de Vox continuen sent reticents a fer-lo servir. De moment, per exemple, hi ha hagut dos ministres que han respost preguntes en sessions de control en català: Jordi Hereu a Junts el desembre de 2023 i Ernest Urtasun a ERC el setembre de 2024. A més, tots dos van expressar-se parcialment en català quan van comparèixer en comissió a l'inici de la legislatura.⁹

6 Problemes d'implementació

Una conseqüència del plurilingüisme és que el Diari de Sessions es publica ara amb més retard que abans,¹⁰ tot i que les taquígrafes s'han adaptat a la nova manera de treballar.

El primer dia d'implementació del nou Reglament el Congrés es va quedar sense traductors per al ple de control del govern, perquè tots es trobaven a la Comissió de Cultura. Això ha obligat a contractar més traductors.¹¹

A final de desembre de 2023, la convocatòria de les primeres comissions parlamentàries va endarrerir-se perquè s'estava tramitant el contracte per adquirir els instruments necessaris per fer les traduccions de les llengües oficials a les comissions. El desembre hi va haver dos incidents amb diputats de Junts: Josep Maria Cervera va poder parlar en català, autoritzat pel president de la Comissió de Justícia, del PSOE, a canvi d'entregar una còpia en castellà de la seva intervenció. En canvi, el president de la Comissió Mixta per a la UE, del PP, va impedir Marta Madrenas parlar en català. La solució ràpida que va posar el Congrés va ser habilitar tres sales per utilitzar les petagues i els auriculars que es feien servir a l'hemicicle.

En el moment d'escriure aquestes ratlles –octubre de 2024– només manca un darrer pas perquè es puguin portar a terme totes les previsions del Reglament. El mes d'abril de 2024, la cambra baixa va treure a concurs un contracte de 12,5 milions d'euros fins al 2027 pels “serveis de traducció, interpretació i transcripció”

7 Van tenir impacte mediàtic els casos dels diputats Joan Tardà (ERC), Alfred Bosch (ERC), Albert Botran (CUP), Gabriel Rufián (ERC), Míriam Nogueras (Junts) i Montse Bassa (ERC), en legislatures anteriors.

8 Vegeu el tractament de la premsa de Madrid a: Verdoy, Carme. (2023, 21 de setembre). [De “discòrdia lingüística” a “el castellà deixa de ser la llengua de tots”: com la premsa de Madrid explica l'estrena del català al Congrés](#). *Mèdia.cat*. Contrasta amb la perspectiva triomfalista des de Catalunya. Un exemple, Gonter, Quim. (2023, 21 de setembre). [El català al Congrés: un avenç per a la llengua](#). *L'Europeu*. També, Sintès, Marçal. (2023, 22 de setembre). [El català al Congrés: un èxit independentista o nacionalista?](#) *El Nacional.cat*.

9 Vegeu un balanç del primer any a: Odriozola i Marcé, Martí. (2024, 19 de setembre). [Un any del primer cop que els diputats van poder parlar català al Congrés sense censura](#). *El Nacional.cat*.

10 Segons explica Portabella, David. (2024, 21 d'agost). [Any i panys del català al Congrés](#). *L'Econòmic*.

11 EFE. (2023, 18 de setembre). [El coste de usar las lenguas cooficiales en el Congreso sería de hasta 280.000 euros de aquí a final de año](#).

de les llengües oficials i el “subtitulat en directe” de les intervencions dels diputats. L’objectiu és una contractació estable de nou personal.

A hores d’ara encara no es poden presentar documents només en català i en les altres llengües oficials diferents del castellà. De moment, els diputats han de presentar els escrits en les dues llengües. La previsió és que abans d’acabar l’any 2024 els diputats haurien de poder presentar escrits al Congrés únicament en català.

7 Els deures pendents a Europa

Com és conegut, en paral·lel a la possibilitat d’emprar el català al Congrés, hi ha una batalla que encara continua en marxa: l’oficialitat del català al Parlament Europeu. El Ministeri d’Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació –pressionat per Junts i per ERC– ha presentat diverses vegades la sol·licitud per tal que el català i les altres llengües oficials diferents del castellà es puguin emprar al ple de la cambra. La tercera carta, enviada en data 18 de setembre de 2024, arriba a afirmar: “És un afer prioritari per al meu país i un element essencial de la identitat nacional” [sic].¹² Cal, però, que la presidenta de la cambra faci el pas d’incloure la qüestió en l’ordre del dia de la Mesa. Caldrà veure si amb la nova legislatura es poden donar les condicions per a un acord favorable de l’esmentat òrgan de la cambra. Recentment, a l’octubre de 2024, la presidenta de l’Eurocambra, Roberta Metsola, ha fet un primer pas i ha encarregat al Grup de Treball de Llengua dels Ciutadans i Serveis Lingüístics del mateix Parlament que estudiï la petició del Govern espanyol de permetre l’ús del català a la cambra. Ha demanat que s’analitzi el cost de l’ús de la llengua catalana i quines implicacions legals tindria, així com qüestions de logística i de recursos humans.¹³

Cal recordar que ara ja es pot fer servir el català al Comitè de les Regions i a les trobades ministerials del Consell, tot i que s’ha d’avisar amb set setmanes d’antelació i els costos de traducció els assumeix Espanya i no la UE. A més, els ciutadans es poden adreçar en català a la Comissió Europea, als eurodiputats del Parlament Europeu i a la gran majoria d’institucions europees.

Un pas més enllà fora l’acceptació del català com a llengua oficial i de treball de la Unió Europea,¹⁴ que suposaria un gran avenç en permetre un ús general habitual a totes les institucions europees, entre altres efectes.

8 Conclusió

Sense cap política lingüística sobre els usos plurilingües per part de les institucions centrals de l’Estat, a base de pressió i conveniència, per l’aritmètica parlamentària, s’ha introduït l’ús del català als treballs de les cambres, més intensa en el cas del Congrés dels Diputats arran dels resultats de les darreres eleccions generals. Sense criteri previ, sense discussió prèvia, sense cap altra consideració que els resultats electorals i la necessitat de rebre suports (Vernet i Llobet, 2017). Així podem celebrar que des de fa un any es pot emprar el català al Congrés, amb més intensitat que no pas al Senat, amb la contradicció que això suposa, però encara s’està lluitant perquè l’oficialitat pugui arribar al Parlament Europeu. Aquest és el marc, lligat a les circumstàncies de cada moment i, per tant, profundament precari.

12 Vegeu: Subirana, Jordi. (2024, 24 de setembre). [Sánchez veu l’ús del català al Parlament Europeu “un afer prioritari”](#). *eIMón*.

13 Vegeu: Fageda, Gerard. (2024, 7 d’octubre). [Metsola encarrega al Parlament Europeu que estudiï permetre l’ús del català](#). *Diari Ara*.

14 Solano, Alexandre. (2023, 18 de setembre). [De què serveix que el català sigui oficial a la Unió Europea?](#) *Vilaweb*.

9 Referències

- Agulló Mateu, Rafael. (2007). El uso de las lenguas cooficiales en el Senado español. *Revista de Estudios de la Administración Local y Autonómica*, 304, 259-282. <https://doi.org/10.24965/real.vi304.9350>
- Marcet Morera, Joan. (2013). La política lingüística de l'Estat espanyol: una aproximació a la incomprensió del pluralisme cultural. *Revista de Llengua i Dret*, 59, 59-74. <https://doi.org/10.2436/20.8030.02.4>
- Moreno Cabrera, Juan Carlos. (2014). *El nacionalismo lingüístico. Una ideología destructiva*. Península.
- Moreno Cabrera, Juan Carlos. (2021). [Políticas lingüísticas en el Estado español, del bilingüismo hegemónico al plurilingüismo armónico](#). *Erebea: Revista de Humanidades y Ciencias Sociales*, 11, 21-43.
- Ramírez Nárdiz, Alfredo. (2023). La reforma del Reglamento del Congreso para regular el derecho de usar las lenguas oficiales de las CCAA. *Cuadernos Manuel Giménez Abad*, 26, 134-141.
- Ramírez Nárdiz, Alfredo. (2023, 1 de novembre). [L'ús de les llengües oficials al Congrés: a propòsit dels fets del 19 de setembre de 2023](#). *Blog de la Revista Catalana de Dret Públic*.
- Pérez Francesch, Joan Lluís. (2006). [L'ús de les llengües cooficials al Congrés dels Diputats i al Senat](#). *Revista de Llengua i Dret*, 45, 269-274.
- Vernet i Llobet, Jaume. (2017). El marc constitucional i estatutari del plurilingüisme. Dins Anna M. Pla Boix (coord.), Jordi Ginebra, Agustí Pou Pujolràs i Jaume Vernet i Llobet, *Reptes del dret lingüístic català. Reflexions per a un debat crític* (p. 13-46). Institut d'Estudis de l'Autogovern. Generalitat de Catalunya.